

Η αγγελία από μεγάλη εταιρία δημοσκοπήσεων, από αυτές που δημιουργούν την “κοινή γνώμη” με τα λαμπερά φώτα των ΜΜΕ πάνω στα “ευρήματά” τους: ζητούνται “τηλεφωνικοί ερευνητές”. Ωραίος όρος, “ερευνητής”, αν μη τι άλλο σε προδιαθέτει για μια σοβαρή και με κύρος εργασία...

Η συνάντηση για τα περαιτέρω στο χώρο εργασίας: πρώτη εντύπωση, ψάχνεις στα τυφλά για να βρεις το χώρο, κανένα διακριτικό της τόσο προβεβλημένης εταιρίας. Όσπου ρωτώντας, κάποιος σε πληροφορεί ότι αυτό που ψάχνεις βρίσκεται στο υπόγειο της πολυκατοικίας. Υπόγειο; Να είσαι πρώτη μούρη στη θέα της δημοσιότητας και η δουλειά να γίνεται σε ένα σκοτεινό υπόγειο!

Κατεβαίνεις τα σκαλιά, με την αίσθηση ότι σαν πολλά περίεργα έχουν μαζευτεί εδώ, και αρχίζεις να ψάχνεις. Πρώτη πόρτα το λεβητοστάσιο της πολυκατοικίας. Δεύτερη, τρίτη... κάτι αποθήκες. Μια μεγάλη πόρτα, εδώ θα είναι, ούτε κουδούνι, ούτε ταμπέλα, αλλά ένας μεγάλος καναπές απ’ έξω, θα’ ναι για πέταμα μάλλον.

Σπρώχνεις την πόρτα και... σοκ: μια αίθουσα με στοιβαγμένους καμιά 60αριά ανθρώπους να σιγομουρμουρίζουν μέσα στο ημίφως μπροστά σε οθόνες υπολογιστή. Οι άνθρωποι στο σκοτάδι, οι υπολογιστές το μοναδικό φως...

Μέσα στην υγρή και βαριά ατμόσφαιρα μια φιγούρα με πλησιάζει: Είστε για την αγγελία; Λοιπόν, εδώ είναι η δουλειά, 5ωρο, 3.80 την ώρα, μην ανησυχείτε θα σας εκπαιδύσουμε... Στο να μπορείς να δουλεύεις έτσι, σκέφτηκα από μέσα μου, αλλά αφού ο “υπεύθυνος” είχε μπει κατευθείαν στο “ψητό” προτίμησα να κάνω κι εγώ το ίδιο: Και πώς πληρωνόμαστε; Πληρώνεστε μετά από 2 με 3 μήνες. Γιατί; μου βγήκε αυθόρμητα. Γιατί έτσι, η αυστηρή κατατοπιστικότητα απάντηση.

Δεν ξέρω γιατί, αλλά όπως έφευγα και ξανακοίταζα σαστισμένος το λεβητοστάσιο και τον κόκκινο καναπέ απ’ έξω, κατάλαβα ότι δεν ήταν για πέταμα αυτός. Εμείς ήμασταν για πέταμα, κωπηλάτες στα αμπάρια ενός πλοίου, μόνο που αντί για κουπιά ήμασταν εξοπλισμένοι με την τελευταία λέξη της τεχνολογίας...

Ίσως δεν ήταν τυχαίο που ο χώρος εργασίας ήταν δίπλα στο λεβητοστάσιο. Καύσιμη ύλη και στα δυο. Μόνο που το πετρέλαιο είναι πολύ ακριβότερο από την ανθρωποώρα...

Στα αμπάρια, λοιπόν, με 3.80, για να κάνουν το φανταχτερό τους σόου οι Πρετεντέρηδες κάθε βράδυ, για να μας καθοδηγούν οι πάντα έγκριτοι αναλυτές εξηγώντας μας τις “τάσεις της κοινής γνώμης”, και φυσικά για να κερδίζουν τα αφεντικά της “επιστημονικής ανάλυσης” της κοινωνίας. Διαμορφωτές της κοινής γνώμης που πριν απ’ όλα διαμορφώνουν το εργατικό δυναμικό της σύγχρονης σκλαβιάς, πηγή φωτός που το αντλούν από το σκοτάδι της εργασίας.

Δεν θα ρωτήσω τα “τυπικά”: πού είναι η επιθεώρηση εργασίας και τα σχετικά... Θα αναρωτηθώ μόνο: είμαστε στα αμπάρια, ή μήπως στο “Υπόγειο” του Ντοστογιέφσκι;

Ο Πέτρινος Συνδαιτυμόνας

Πηγή: efimeridadrasi.espiiv.net

